

ПРИКАЗКА.

Зимна вечер. Буен вятър писка.
По врати кат кжсен пжтник чука.
В стаята опушена и низка
Лампичката палаво мжждука.

Седнали при баба си децата,
Слушат я до светлата жаравя.
Всички са я зяпнали в устата —
Приказка им стара тя разправя.

Н. В. Ракитин.

ДРУГАР.

I.

Един зимен ден Васко и Донко се вржщаха от пазар. Сутринта те нямаха училище, та родителите им бяха изпратили тях да направят дребни покупки в града. Те бяха купили, каквото им бяха поржчали и сега крачеха весело кжм село.

Изведнаж притжмня и почна да вали сняг. Духна силен вятър и вдигна цели облаци снежен прах. Ставаше все по-тжмно и по-тжмно. Пжтя се затрупваше сжс сняг и едвам се различаваше.

— Стжпай по-скоро, Донко! Трябва да бжрзае! — каза Васко.

— Аз се уморих, — отвжрна Донко. — Снега става джлбок и мжчно се газя. Какво ще правим? Страх ме е!